

XII Mostra
de Cinema
Espiritual
de Catalunya

Del 30 d'octubre al 15 de desembre de 2015

DOSSIER INFORMATIU

ÍNDEX

INFORMACIÓ GENERAL

- També a Girona, Tarragona i Lleida 3
- Objectius i altres dades 4
- 19 especialistes 4
- El primer Fons filmogràfic de les religions 5

ENTITATS PARTICIPANTS 6

SALES DE PROJECCIÓ 6

LES 14 PEL·LÍCULES SELECCIONADES 7

RESSENYES DELS PRESENTADORS DE LES PROJECCIONS 14

INFORMACIÓ GENERAL

La [XII Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya](#) que organitza la Generalitat mitjançant la Direcció General d'Afers Religiosos, oferirà 14 pel·lícules entre el 30 d'octubre i el 15 de desembre. Per primera vegada, una part de les obres també es projectaran a Girona, Tarragona i Lleida, a més de Barcelona.

La Generalitat de Catalunya, mitjançant la Direcció General d'Afers Religiosos (DGAR) del Departament de Governació i Relacions Institucionals, ha organitzat per segon any consecutiu la Mostra de Cinema Espiritual, amb la Filmoteca de Catalunya i l'Obra Social "La Caixa".

La Mostra, que tindrà lloc del 30 d'octubre al 15 de desembre, arriba enguany a la seva 12a. edició. El [programa](#) ofereix una selecció de 14 pel·lícules de l'àmbit de l'espiritualitat i el fet religiós: o bé mostren aspectes de la relació entre la religió i la societat actual, o bé posen l'accent en alguna de les sensibilitats pròpies de les diferents confessions religioses.

- **També a Girona, Lleida i Tarragona**

Totes les pel·lícules es projectaran a la Filmoteca de Catalunya, però gràcies a l'Obra Social "La Caixa", coorganitzadora de la Mostra, per primera vegada també es projectaran algunes pel·lícules a Girona, Lleida i Tarragona.

La DGAR vol fer créixer i estendre el certamen arreu del país, amb el convenciment que el cinema i la cultura audiovisual poden facilitar i afavorir el diàleg interreligiós i la cohesió social. En aquest sentit, el director general d'Afers Religiosos, Enric Vendrell, reitera expressament les manifestacions que va fer durant la Mostra de l'any 2014: "El cinema espiritual és un punt de trobada entre persones que, tot i provenir d'orígens diversos i mantenir creences diferents, comparteixen unes mateixes inquietuds davant de la vida".

"A més, (va dir i vol remarcar), el cinema i el món audiovisual en general, és una eina molt potent per donar a conèixer una ètica i uns valors transversals que uneixen les diverses tradicions, i alhora per superar els tòpics, les caricatures i les visions tòxiques de l'altre." (Manifestacions recollides en l' article [editorial del núm. 18, de 3 de novembre de 2014, del butlletí d'Afers Religiosos](#), que edita la DGAR en format digital.)

- **Objectius**

La celebració de la Mostra vol ser un esdeveniment cultural cinematogràfic que contribueixi a afavorir el diàleg interreligiós i la cohesió social a Catalunya.

Entre d'altres avantatges, el cinema proporciona oci i educació alhora i, pel que fa les prioritats de la gestió de la Direcció General d'Afers Religiosos, ajuda a posar en relleu el fet religiós; dóna a conèixer valors ètics i trets distintius de les diferents religions; allibera de prejudicis i estereotips; i contribueix a normalitzar entre els ciutadans la diversitat religiosa existent al nostre país.

- **19 especialistes presenten les pel·lícules**

Just abans de cada projecció, un especialista en cinema i/o en diversitat religiosa presentarà cada pel·lícula. Aquestes persones són:

Jaume Flaquer, jesuïta, cap de l'Àrea Teològica de Cristianisme i Justícia; **Amin Emilio Egea**, de la comunitat Bahá'í de Sant Cugat del Vallès; **Marc Fuentes**, membre d'Ágape i productor executiu i director del projecte Arxiu zero; **Josep Maria Caparrós**, catedràtic emèrit d'història contemporània i cinema de la Universitat de Barcelona; **Maria Prieto**, membre de la comunitat Jueva progressista Bet Shalom de Barcelona; **Peio Sánchez**, professor de la Facultat de Teologia de Barcelona; **Francesc Torralba**, doctor en filosofia i en teologia, president del Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa; **Marta López**, pastora de l'Església Evangèlica de Catalunya; **Joan-Andreu Rocha**, vicedegà de Periodisme de la Universitat Abad Oliba CEU; **Xavier Marín**, doctor en filosofia, membre del Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa; **Ignacio Simal**, pastor de l'Església Evangèlica de Catalunya; **Victòria Molins**, monja teresiana, llicenciada en filosofia i lletres, periodista i escriptora; **Thubten Wanchen**, director de la Casa del Tibet de Barcelona; **Fàtima Taleb**, regidora de l'Ajuntament de Badalona; **Maricel Figueras**, dinamitzadora de la Taula Interreligiosa de Lloret de Mar (Fundació SER.GI); **Aziz Bounjimi**, membre de la comunitat musulmana de Lleida; **Yeshe Chödröm**, lama de la comunitat Budista Nyingma Tersar; **Ahmed Benallal**, president de l'Associació la Llum del Nord; i **Montse Castellà**, presidenta de la Coordinadora Catalana d'Entitats Budistes.

Les respectives ressenyes s'aporten en aquest mateix dossier, a la pàg. 14.

L'expertesa de totes les persones que hi col·laboren amb les presentacions prèvies als visionats, permet als assistents comprendre millor les claus de l'obra i comptar amb elements que enriqueixen la pròpia reflexió.

• El primer Fons filmogràfic de les religions

La creació del **Fons filmogràfic de les religions** és un altre dels projectes que té en marxa la DGAR. Una iniciativa que neix amb la voluntat de posar a l'abast de la ciutadania tot el cinema espiritual o religiós, i en qualsevol moment.

Per aprofundir en les possibilitats que brinda el cinema com a eina eficaç per difondre coneixements de diversitat religiosa, la DGAR ha encarregat l'elaboració d'un catàleg que reculli la informació filmogràfica relacionada amb les diferents confessions religioses: les minoritàries o més desconegudes, com ara el **xintoisme**, el **taoisme**, el **confucianisme**, el **sikhisme**, la **Fe bahá'í**, però, també les obres que tractin les principals tradicions religioses del món, tenint en consideració el seu pluralisme intern i les seves manifestacions històriques. Així, les tradicions religioses compreses al catàleg seran les següents:

1. L'**hinduisme** (incloses les seves diverses tendències).
2. El **budisme** (en la forma *hinayana*, *mahayana*, tibetana i el budisme occidental).
3. El **judaisme** (sigui reformista, conservador, ortodox, com també la representació cinematogràfica de l'holocaust).
4. El **crislianisme** (catòlic, protestant, ortodox i d'altres corrents).
5. L'**islam** (sunnita i xiïta, i d'altres corrents i moviments islàmics).

L'objectiu del projecte és identificar i recopilar exhaustivament les dades de les obres cinematogràfiques relacionades amb l'àmbit religiós i espiritual, i facilitar a tothom l'accés a la informació de cada obra així com la manera de poder visionar-les.

A hores d'ara els treballs del **Fons filmogràfic de les religions** estan pràcticament enllestits, i es presentarà públicament coincidint amb la XII Mostra. Es tracta d'un recull descriptiu dels films produïts al llarg de la història del cinema, del 1896 al 2014 que, abans del tancament definitiu, es calcula que superarà la quantitat de 1.800 pel·lícules referenciades.

La creació d'aquest *Fons* conformarà alhora una nova eina per l'estudi de la diversitat religiosa, del diàleg interreligiós i intercultural i de les seves manifestacions culturals, històriques i geogràfiques a partir de la producció cinematogràfica mundial.

El coordinador d'aquest projecte és **Joan-Andreu Rocha**, membre del Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa (CADR), historiador, periodista i expert en religions i en cinema. Rocha s'ha sumat a l'elenc de presentadors amb què compta enguany la Mostra, per facilitar al públic, en directe, les claus argumentals de les 14 pel·lícules del programa.

ENTITATS PARTICIPANTS

Organització:

Direcció General d'Afers Religiosos, del Departament de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya

Coorganització:

**Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Filmoteca de Catalunya
Obra Social "la Caixa"**

Escola Cristiana de Catalunya

SIGNIS Catalunya

Agape

Col·laboració

Centre d'Estudis Cristians i Justícia

Centre Parroquial Sant Vicenç de Sarrià

Cinema els Lluïsos d'Horta

Escola Jesuïtes Casp

European Dreams Factory

Facultat de Comunicació Blanquerna

Patronat Parroquial de Vilassar de Mar

Suport:

Associació la Llum del Nord

Consell Bahá'í de Catalunya

Comunitat Budista Nyingma Tersar

Comunitat Jueva Bet Shalom de Barcelona

Comunitat Musulmana de Lleida

Coordinadora Catalana d'Entitats Budistes

Església Evangèlica de Catalunya

Fundació SER.GI

SALES DE PROJECCIÓ

Totes les 14 pel·lícules es veuran subtítolades en català.

Les pel·lícules seleccionades per a la XII Mostra de cinema espiritual es podran veure en alguna de les sales següents:

Filmoteca de Catalunya

CaixaForum Girona (Auditori de l'EspaiCaixa Girona)

CaixaForum Lleida

CaixaForum Tarragona

Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia

Centre Parroquial Sant Vicenç de Sarrià

Cinema els Lluïsos d'Horta

Escola Jesuïtes Casp

Patronat Parroquial de Vilassar de Mar

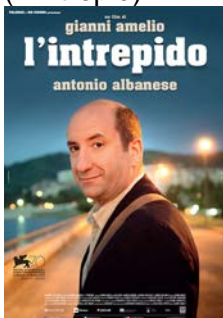
DADES DE LES 14 PEL·LÍCULES SELECCIONADES

Mustang (2015) - Deniz Gamze Ergüven. 97 minuts

Presentada al Festival de Canes i premiada en la seva Quinzena de Realitzadors, millor pel·lícula al Festival de Sarajevo 2015, finalista dels premis LUX del Parlament Europeu i seleccionada per representar França als Oscar a la millor pel·lícula estrangera. El film ens mostra la situació actual de la dona en un petit poble del nord de Turquia. Cinc germanes òrfenes d'entre 12 i 16 anys viuen felices però tot canvia quan esclata l'escàndol a causa de la naturalitat amb què es comporten en una festa de final de curs. El futur de les noies queda marcat ja que s'han de convertir en esposes. La casa esdevé una presó i l'àvia i l'oncle que es fan càrrec de la seva educació tenen com a missió salvar el seu honor. Quan la rigidesa de les tradicions no pot ofegar la llibertat sorgeix aquesta pel·lícula lluminosa, òpera prima de la directora, d'origen turc.

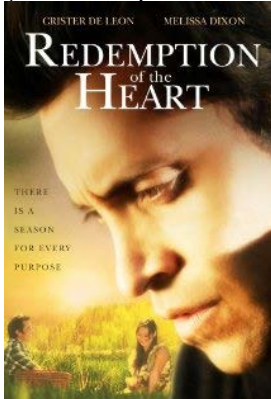
L'intrepido (2013) - Gianni Amelio. 104 minuts
(L'intrèpid)

Dins del cicle dedicat al director italià Gianni Amelio presentem aquesta divertida comèdia nominada a la Mostra de Venècia 2013. Qui és l'Antonio? D'on ve? Quines estranyes capacitats té? La seva ocupació laboral és molt estranya: la substitució. Pot fer qualsevol cosa, sobretot manual, encara que sigui amb un salari baix, però sempre ajudant les persones amb un somriure als llavis malgrat els seus problemes personals. En la millor estela del Chaplin de *Tiempos modernos*, amb una memorable actuació d'Antonio Albanese, que recorda pel·lícules com *Bienvenido*, *Mrs. Chace*, de Hal Ashby, o *Zelig*, de Woody Allen, en la línia de les figures dels àngels de Wim Wenders.

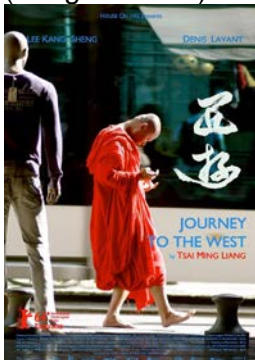

Redemption of the Heart (2012) - Isaac Meeks i Sandon Yahn. 96 minuts
(La redempció del cor)

Cinema evangelista nord-americà. L'Alex ha perdut la fe però també està marcat per la desorganització de la seva vida. L'abandonament dels seus pares, una malaltia cardíaca que l'ha portat a contraure deutes i la implicació en estafes a diferents esglésies l'aboquen a una situació en què és perseguit per l'FBI. Però una incipient relació amb una dona cristiana i el seu amic, el pastor Jacob, li obre un nou camí: perdre la vida per guanyar-la. Una història de pecat, perdó i gràcia destinada al públic popular que agrairà el seu caràcter inspirador.

Journey to the West (Xi You, 2014) - Ming-liang Tsai. 56 minuts
(Viatge a l'oest)

Migmatratge estrenat a la Berlinale 2014 inspirat en els escrits d'un monjo budista xinès del segle VI. L'Occidente (Denis Lavant) viu en una letargia espiritual enmig del tràfec de la gran ciutat de Marsella. Hi arriba un monjo budista (Lee Kang-sheng) que camina pels carrers sotmesos al soroll ensordidor. Malgrat això, aviat es produiran importants transformacions.

Espectacularment realitzada, la pel·lícula aconsegueix articular en el mateix fotograma una doble temporalitat: la rapidesa desbocada del temps de Marsella i la lentitud contemplativa del monjo intrús. Amb un to poètic, ens recorda la dimensió espiritual a què som cridats i com aquesta pot canviar la llum, l'espai i el temps transformant el cor.

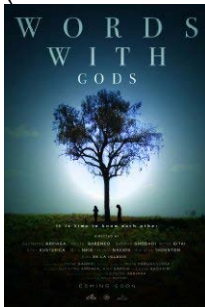

God is the Bigger Elvis (2011) - Rebecca Cammisa. 36 minuts
(Déu és l'Elvis més gran)

Nominada als Oscar 2011 al millor curtmetratge documental, tracta sobre el canvi de vida de l'actriu Dolores Hart, que va actuar en pel·lícules com ara *Tres azafatas* (1963), de Henry Levin, o *Francisco de Asís* (1961), de Michael Curtiz, o en la sèrie de televisió *El virginiano*. El títol fa referència a les seves col·laboracions amb Elvis Presley amb escenes curioses, com el primer petó en pantalla a la pel·lícula de 1957 *Loving You* o la pel·lícula *El barrio contra mí*, també amb Elvis sota la direcció de Michael Curtiz. Als 23 anys, però, decideix convertir-se en monja i esdevé la mare priora de l'abadia benedictina de clausura de Regina Laudis a Connecticut. *Déu és més gran que Elvis* ens mostra el sentit de la vida monàstica dedicada a Déu en comunitat.

Words with Gods (2014) - Guillermo Arriaga, Héctor Babenco, Bahman Ghobadi, Emir Kusturica, Mira Nair, Hideo Nakata, Warwick Thornton, Àlex de la Iglesia, Amos Gitai. 133 minuts
(Paraules / Converses amb déus)

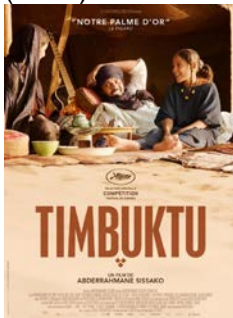

Primera pel·lícula d'un projecte que n'inclou quatre, sobre grans qüestions antropològiques, ideat per Guillermo Arriaga. La primera part consta de nou episodis de ficció de diferents directors de tot el món que presenten una visió calidoscòpica, entre reverencial i forassenyada, a l'entorn de la religió. Guillermo Arriaga mostra l'ateisme a Mèxic a *La sangre de Dios*. Emir Kusturica -que protagonitza *Nuestra vida* interpretant un monjo- parla sobre l'església ortodoxa a Sèrbia. Ghobadi mostra en *Kaboki* la situació de l'islam a Turquia. *El libro de Amos*, d'Amos Gitai, ens ofereix la seva particular mirada del judaisme, mentre que *La confesión*, d'Àlex de la Iglesia, ho fa en to tragicòmic del catolicisme. *Dioses verdaderos*, de Warwick Thornton, es refereix a l'espiritualitat aborígen. *El hombre que robó un pato*, d'Hector Babenco, tracta sobre la fe Umbanda al Brasil. La perspectiva budista apareix en *Sufrimientos*, de Hideo Nakata, sobre un pare que ha perdut la família en el tsunami del 2011. I *La habitación de Dios* tracta amb un to divertit l'hinduisme de la mà de Mira Nair.

Timbuktu

(2014) - Abderrahmane Sissako. 97 minuts

Nominada a l'Oscar a la millor pel·lícula de parla no anglesa el 2014. El cinema que procedeix dels països islàmics ens envia senyals significatius per recordar-nos qui són les víctimes. La pel·lícula, premiada pel jurat ecumènic del darrer Festival de Canes, té un enorme interès en aquest sentit. Narra, en clau de ficció, la situació de la ciutat maliana de Tombouctou que l'any 2012 cau a mans d'extremistes religiosos. El Kidane viu tranquil·lament a les dunes amb la seva dona Satima, la seva filla Toya i l'Issam, un nen pastor de 12 anys. Però a la ciutat els habitants pateixen el règim de terror imposat pels gihadistes: tenen prohibit escoltar música, riure, fumar i fins i tot jugar al futbol. Les dones han esdevingut ombres que intenten resistir amb dignitat. Cada dia, uns tribunals islamistes improvisats dicten sentències tan absurdes com tràgiques. El caos que regna a Tombouctou sembla que no afecta el Kidane, fins al dia en què accidentalment mata l'Amadou, un pescador que ha mort la seva vaca favorita. Ara s'ha d'enfrontar a les lleis imposades pels ocupants estrangers.

Archivo cero (2012) - Dominic M. Carola. 45 minuts
(Arxiu zero)

Animació familiar. Any 21 de la nova era. Precaris edificis i búnquers construïts amb les runes de les ciutats arrasades durant la Guerra Obscura envolten un alt edifici de forma hexagonal que s'eleva sobre el Ghetto 1, projectant la seva ombra amenaçadora fins a les muntanyes. L'edifici és la seu del Sistema, creat pel que tothom anomena l'Ancià, que governa dictatorialment la població, majoritàriament adolescents nascuts en la nova era i criats als guetos amb una màxima: només els forts sobreviuran. Al fons hi ha una sortida.

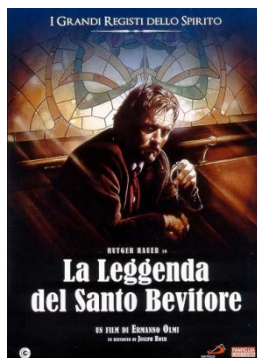

Ode to my father (2014) - Youn Jk. 126 minuts
(Oda al meu pare)

Els anys cinquanta esclata la guerra que divideix Corea. El nen Deok-Su s'ha d'acomiar del seu pare durant una evacuació de refugiats de Corea del Nord. Les seves últimes paraules al seu pare són la promesa que sempre protegirà la família tal com ho feia ell. En Deok-Su creix i aquest compromís el porta a treballar a les mines de carbó a Alemanya l'any 1960, i fins i tot a la selva de la guerra del Vietnam. Oda al meu pare és una tendra història d'un home senzill que aconsegueix reunir una força sobrehumana que el fa renunciar en ocasions a la seva pròpia vida pel bé de la seva família. Una mirada al sacrifici en clau budista.

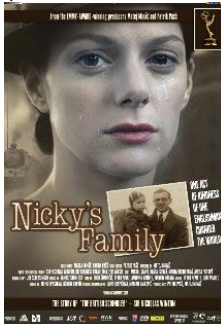
La leggenda del santo bevitore (1988) - Ermanno Olmi. 127 minuts
(La llegenda del sant bevedor)

Lleó d'Or de la Mostra de Venècia del 1988. Es tracta d'una obra mestra d'Olmi que recuperem atesa l'escassa difusió que se n'ha fet i la dificultat per trobar-la. La pel·lícula està basada en l'obra homònima del gran escriptor Joseph Roth, considerada el seu testament ja que es va publicar uns mesos després de la seva mort i té trets clarament biogràfics. El rodamón Andreas Kartak troba una nit, sota els ponts del Sena, un enigmàtic desconegut que li ofereix dos-cents francs. El vagabund es nega a acceptar-los perquè sap que mai no podrà tornar-los. Però el misteriós personatge li suggereix que els torni a santa Tereseta de Lisieux de l'església de Sainte Marie des Batignolles. Tota una paràbola sobre l'existència humana, sobre la debilitat i la recerca de Déu. «Que Déu ens doni a tots nosaltres, bevedors, tan alleugerida i preciosa mort».

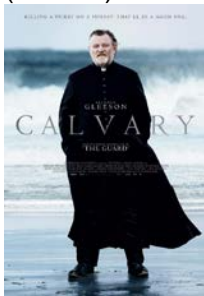

Nicky's Family (2011) - Matej Minac. 96 minuts
(La família de Nicky)

La família de Nicky és un docudrama que explica l'extraordinària història d'un heroi humanitari de la Segona Guerra Mundial que va romandre amagat durant mig segle. Nicholas Winton, un jueu d'origen alemany que va abraçar el baptisme després d'arribar a Londres, el novembre del 1938 va canviar els seus pensaments d'anar-se'n de vacances a Praga per ajudar els nens jueus refugiats a l'antiga Txecoslovàquia. Això el porta a muntar una organització que va salvar 669 nens en nou mesos. Després de la guerra va mantenir oculta la missió però la seva dona, el 1988 va descobrir una maleta amb fotos i la història dels nens. Quan es va fer pública van aparèixer més de dues dotzenes de les persones que va ajudar. Així, en la darrera etapa de la seva vida va prolongar la seva missió solidària amb nens de tot el món ajudat per un nombrós equip de voluntaris.

Calvary (2014) - John Michael McDonagh. 101 minuts
(Calvari)

“Fins al diumenge”. No és un comiat qualsevol. És el d'un home que ha patit abusos sexuals de nen durant anys per part d'un sacerdot ja mort. S'acomiada així del seu pare Lavelle, que l'ha escoltat al confessional. “Matar un sacerdot en diumenge. Aquesta és una bona idea”. Aquesta és l'amenaça de revenja amb què comença aquesta mal anomenada comèdia dramàtica. Encara queden set dies. Durant la setmana anirem coneixent en James Lavelle, espectacular Brendan Gleeson, un sacerdot vidu i amb una filla adulta, Fiona (Kelly Reilly) que després de la mort de la seva dona decideix consagrar la seva vida a Déu intentant ajudar la gent. Aquest nou diari d'un cura rural s'equipara al mateix Robert Bresson i Georges Bernanos i està en la línia dels grans de la literatura, com Graham Green *El poder y la gloria* o Flannery o'Connor *Un hombre bueno no es fácil de encontrar*. Fins i tot dels grans del cinema, com *Nazarín*, de Luis Buñuel-Galdós. En mig del drama es presenta una imatge com a figura: “Aquest és l'home”.

Il primo uomo (2011) - Gianni Amelio. 98 minuts
(El primer home)

Dins del cicle de la Filmoteca de Catalunya dedicat a Gianni Amelio, aquesta pel·lícula -com el llibre inacabat i autobiogràfic d'Albert Camus en què es basa- explica la història de Jacques Cormery, que torna a la seva Algèria nadiua per recuperar les figures simbòliques que van substituir la mort primerenca del seu pare, així com els fonaments que el van conformar com a escriptor. Aquesta confessió dels seus orígens de Camus ha estat portada a la pantalla per Amelio amb una gran sensibilitat, mostrant com la figura mínima i tendra de la mare, l'exigent i dura de l'àvia i la lúcida i referencial del mestre esdevenen una representació de la dignitat dels pobres. Tipus de confessió: diàleg amb la transcendència i amb el món laic.

To light a Candle (2014) - Maziar Bahari. 53 minuts
(Encendre una espelma)

La pel·lícula posa en relleu la persecució dels bahá'ís a Iran i se centra en les històries de les persones associades al tancament de l'Institut Bahá'í d'Educació Superior. Aquest documental mostra com l'educació pot ajudar al creixement de les persones i dels pobles, donant suport a les comunitats i mantenint l'esperança.

RESSENYES DELS PRESENTADORS DE LES PROJECCIONS

Marc Fuentes M

Nascut a Barcelona el 1976 en un entorn familiar de tradició protestant. No és fins a l'adolescència que fa com a pròpia la fe i té una trobada genuïna amb Jesús. Es llicencia en educació física perquè entén l'esport com una eina ideal per a treballar amb joves de manera integral. Entra a treballar a l'organització cristiana Agape al 2001 mogut per la convicció de respondre així a la seva vocació d'ajudar a la gent a tenir una trobada autèntica amb Jesús. Actualment segueix treballant amb Agape i ha produït la sèrie d'animació Arxiu Zero. S'ha format en direcció documental i ha creat "el trailer de tu vida", una formació per ajudar a les persones a descobrir allò que volen fer a la vida, utilitzant tècniques d'escriptura de guió.

Francesc-Xavier Marín

Doctor en Filosofia, especialitat en filosofia africana, diplomad en ciències de la religió i expert en cultura, civilització i religió islàmiques. Professor de la Universitat Ramon Llull —on és investigador principal del Grup de Recerca «Identitat i Diàleg Intercultural»— i dels Instituts Superiors de Ciències de la Religió de Barcelona— on és cap del Departament de Filosofia — i de Vic. També és professor convidat d'islam a la Universitat de Barcelona i a la Universitat Autònoma de Barcelona, i del màster en teories i models d'actuació en immigració i educació intercultural, i del postgrau en «Experiència i legislació en immigració i educació intercultural» de la Universitat de Barcelona. És també professor del màster en «Ciències socials i desenvolupament a Àfrica» (Consorti d'universitats catalanes i africanes). Forma part del Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa de la Generalitat de Catalunya.

Ahmed Benallal

Nascut i crescut a Tànger (Marroc), va arribar a Catalunya l'any 2001, per fer un postgrau de cultura de pau i drets humans en la càtedra Unesco UAB. Després va participar i treballar amb diferents institucions públiques o privades. Llicenciat en dret i màster en mediació intermediterrània, promoció econòmica, social i política de la UAB. Ex director del Consell Islàmic Cultural de Catalunya, membre fundador del Grup Estable de Treball de Religions (GTER). Ex membre del Grup de Recerca Islamo Cristiana (GRIC). Actualment presideix "La llum del nord", associació per la ciutadania i la cooperació entre Pobles.

Montserrat Castellà

Instructora de meditació, traductora i editora de textos budistes. Membre de Marpa Term, grup de recerca de l'UAB dedicat a la traducció i a la transferència cultural del budisme tibetà. Presidenta de la [Coordinadora Catalana d'Entitats Budistes](#) i membre de la Junta directiva de l'Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós. Cofundadora de [Sakyadhita Spain](#), associació que promou la visió i l'experiència de les dones budistes, així com [Plecs Budistes](#), entitat dedicada al budisme compromès.

Aziz Bounjimi

Nascut a Casablanca l'any 1967, va arribar a Catalunya fa 25 anys. Membre de la Comunitat Musulmana de Lleida, fa tasques de voluntariat ensenyant àrab a la mesquita Omar de Lleida. Va iniciar estudis universitaris en ciències econòmiques a la Universitat Nacional d'Educació a Distància (UNED) i actualment treballa com a tècnic

de projectes a Òmnium Cultural, on ha coordinat el programa *Quedem?* Aquest programa iniciat el 2006 té l'objectiu de promoure la cohesió entre les persones que viuen a Catalunya a través d'activitats culturals que fomenten el coneixement de l'entorn i la interrelació entre els participants.

Josep Maria Caparrós

Antic crític cinematogràfic, és historiador del cinema i actualment catedràtic emèrit d'Història Contemporània de la Universitat de Barcelona, on treballa com a professor des de fa 34 anys. Fundador i director del Centre d'Investigacions Film-Història de la UB, és editor des de 1991 de la revista Film-Història. Autor de més de 40 llibres especialitzats, és membre de la Acadèmia del Cinema Català, de l'Academia de las Artes y Ciencias Cinematográficas de España i de la Federació Internacional de Premsa Cinematogràfica. L'any 2007 va ser guardonat pel Círculo de Escritores Cinematográficos (Madrid) per tota la seva trajectòria literària i periodística.

Lama Yeshe

Pertany al llinatge Dudjom Tersar de l'escola Nyingma de la tradició Vajrayana del Budisme tibetà. És presidenta de la comunitat religiosa Nyingma Tersar. És vicepresidenta de l'associació UNESCO de Lleida i representant del Budisme tibetà en el grup de Diàleg Interreligiós. És vicepresidenta de l'associació Sakyadhita Spain, que treballa a favor de les dones budistes d'arreu del món. Des de l'any 1989 dirigeix el centre de ioga Arya Tara, imparteix ensenyaments de Dharma i dirigeix recessos de pràctica arreu d'Espanya. És directora de pràctiques de l'Expert Universitari "Mindfulness i la seva aplicació en la relació d'ajuda" de la Universitat de Lleida.

Maria Prieto

Llicenciada en Filologia, experta en administració pública i membre de la direcció de la Comunitat jueva progressista Bet Shalom de Barcelona. Treballa amb congregacions i organitzacions jueves per orientar i recolzar el seu treball en el desenvolupament de l'organització i la planificació estratègica.

Peio Sánchez

Professor de la Facultat de Teologia de Catalunya y especialista en Educació i Comunicació Audiovisual. Crític cinematogràfic. Promotor de la Setmana del Cinema Espiritual, que avui se s'estén per dotze països i més de 80 ciutats amb la finalitat de promoure el diàleg entre les religions i la cultura. És l'iniciador fa dotze anys de la Mostra de Cinema Espiritual de Barcelona. Membre de SIGNIS Catalunya i col·laborador de la Filmoteca Vaticana.

Francesc Torralba

Va néixer a Barcelona el 1967. És doctor en filosofia per la Universitat de Barcelona i doctor en teologia per la Facultat de Teologia de Catalunya. Professor de la Universitat Ramon Llull de Barcelona. Imparteix cursos i seminaris en moltes altres universitat d'Espanya i de Sud Amèrica. Director de la Càtedra Ethos d'ètica aplicada a la Universitat Ramon Llull. Consultor del Consell Pontifici de la Cultura de la Santa Seu. Autor de 25 llibres d'antropologia filosòfica i l'ètica. Presideix el Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa.

Marta Lopez

Pastora de la Iglésia Evangélica Española, treballa a la comunitat del carrer Tallers, de l'Església Protestant de Barcelona-Centre, des de setembre 2012. Llicenciada en

teologia a la facultat protestant SEUT, amb especialització de Bíblia. És encarregada del departament d'ecumenisme de l'Església Evangèlica de Catalunya i coordinadora del Consell Pastoral de l'Església Evangèlica de Catalunya.

Joan-Andreu Rocha

Doctor en història de les religions, és vicedegà de Periodisme de la Universitat Abat Oliba CEU de Barcelona, a on hi ensenya «Cinema i Cultures». Professor invitat de «Místiques i Cinema» a la Universitat de la Mística d'Àvila, professor del «Màster en Espiritualitat Transcultural» de la Fundació Vidal i Barraquer, i professor invitat de les Universitats Gregoriana i Europea de Roma, i de la Universitat de Teheran. Director de l'associació cristiana de comunicadors «Signis Catalunya». Membre del Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa de la Generalitat de Catalunya. Ha participat com a jurat a diversos festivals de cinema, i dirigeix el projecte «Catàleg de Cinema i Religions» de la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, una base de dades amb 1800 fitxes sobre pel·lícules i documentals d'arreu del món sobre les grans tradicions religioses.

Ignacio Simal

Es va formar com a teòleg i especialització bíblica a Barcelona, Guatemala y Bilbao. Porta 25 anys dedicat a la formació teològica de futurs pastors i pastores protestants. Actualment acompanya pastoralment dues comunitats de la Iglesia Evangélica Española, de la qual és el director de comunicació. Presideix la Església Evangèlica de Catalunya.

Mª Victoria Molins

Va néixer a Barcelona, en el barri de La Bonanova. Té 79 anys. Als 19 anys entra a la Companyia de Santa Teresa de Jesús. Llicenciada en filosofia i lletres per la Universitat Central de Barcelona. "Doctora Honoris Causa" per la Universitat Ramon Llull. Des de 1985, arrel d'uns viatges a Llatinoamèrica i Àfrica, va sentir una crida especial per viure al costat dels més pobres i marginats. Autora de més de 50 llibres, la major part d'ells sobre temes teresians o de pobresa i marginació, des de la seva experiència. Des de l'any 1995 viu al Raval i es dedica plenament al barri.

Jaume Flaquer

Director de l'Àrea Teològica del centre Cristianisme i Justícia, i professor de diàleg interreligiós a la Facultat de Teologia. Doctor en Estudis Islàmics per la Sorbona de París. Ha viscut molts anys en països àrabs, especialment a Egipte.

Fatima Thaleb

Als 19 anys es va llicenciar en Lletres Modernes al Marroc i poc després, el 1998, va anar a viure al barri de La Pau de Badalona, on va fer tasques de voluntariat d'intèrpret de l'àrab al castellà. Regidora al consistori badaloní des de 2015. Taleb es declara musulmana i respectuosa amb totes les creences i pensaments, partidària de fomentar la cohesió i la inclusió social.

Amín Emilio Egea

Arquitecte tècnic de professió. És també llicenciat en humanitats, màster en Història Comparada (segles XVI a XX) i en l'actualitat és doctorant en història comparada, política i social en la Universitat Autònoma de Barcelona. És autor de diversos treballs i

publicacions de recerca i ha estat ponent en diverses conferències d'àmbit estatal i internacional. Membre de l'Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós i membre del consell editorial de la revista Dialogal.

Maricel Figueras

Llicenciada en psicologia. Treballa a la Fundació SER.GI en el Pla de Ciutadania de l'Ajuntament de Lloret de Mar, des del qual es duen a terme accions per a la convivència. Implicada sobretot en la gestió de la diversitat religiosa del municipi, tant a nivell tècnic com de sensibilització de la ciutadania. Des de novembre de 2013 dinamitza la Taula de diàleg interreligiós i el cicle de sensibilització anomenat "Pluralisme, convivència i religió". L'any passat va presentar la prova pilot de Parelles lingüístiques interreligioses, a la Jornada de bones pràctiques de la Direcció General d'afers religiosos.

Thubten Wangchen

Va néixer al Tibet fa 61 anys. Als 5 anys va haver de fugir del Tibet degut a la invasió per part de la Xina. Va sobreviure, com molts exiliats, mendicant per Kathmandú. Als 16 anys va entrar en un monestir per aprofundir en l'estudi de la filosofia budista. Va venir a Espanya l'any 1981. Va ser director del Lama Project. Va crear la Casa del Tibet a Barcelona, amb l'objectiu de divulgar la cultura tibetana. Casa del Tibet defensa els drets humans i la cooperació i solidaritat amb el poble tibetà a l'exili. Defensor incansable dels drets humans, ha estat molt present en la premsa internacional degut a la querella contra ex-dirigents xinesos acusats de genocidi.

Més informació:

www.gencat.cat/afersreligiosos
www.filmoteca.cat